

Disney Bambi

Úžasný objav

„Bambi!“ ozval sa nežný hlások. Srnček zdvihol hlávku od šťavnatej trávy, ktorou sa krmil. Aj jeho kamarát Kvet prestal hľadať bobule. Pred nimi stála pekná štíhla laň, s ktorou sa Bambi zoznámil na jar.

„Dobrý deň, Faline!“ pozdravil Bambi. „Som rád, že ťa vidím!“

„Aj ja ťa rada znovu vidím,“ odvetila Faline ostýchavo.

„Faline! Poď sa so mnou hrať!“ ozvalo sa z druhej strany lúky, kde ich pozoroval druhý srnček.

Bambi prižmúril oči. Predstava, že by sa hrala s niekým iným, sa mu vôbec nepáčila.

„Mám odísť, Bambi?“ spýtala sa laň.

„Nie, zostaň tu, prosím!“ povedal Bambi a zúfalo premýšľal, čo jej povedať, aby nikam neodchádzala.

Vtom dostal nápad.

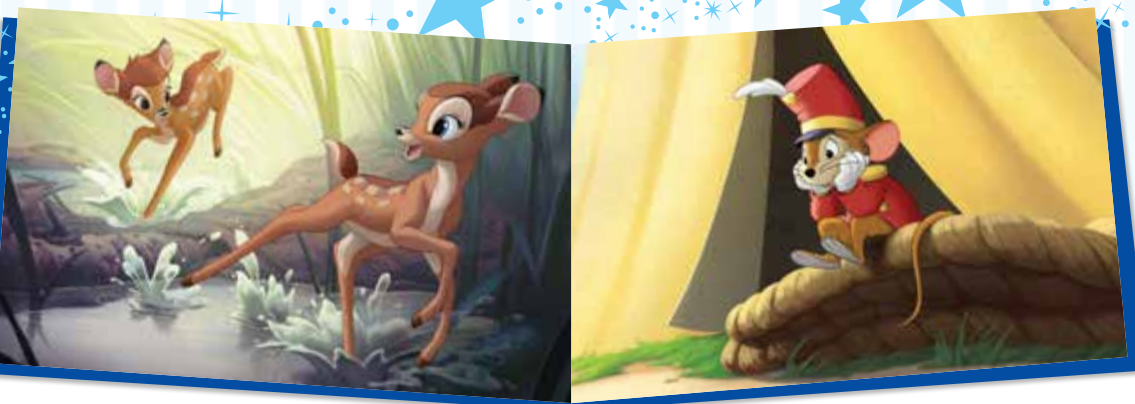
„Niečo ti ukážem,“ povedal. „Viem, kde rastie tá najjemnejšia ďatelinka, akú si kedy jedla! Dupkáč mi ukázal jedno tajné miesto a ja by som ťa tam rád vzal.“

„A kde to je?“ spýtala sa Faline.

„Poď za mnou a uvidíš!“ vyzval ju Bambi.

Prebehli spolu cez lúku až k bublajúcejmu potôčiku. Potom šli po prúde a pomaly stúpali do prudkého zalesneného kopca. Napokon sa zastavili pri vodopáde.

„Ďatelinka je tam dolu pri smutnej vrbe,“ povedal Bambi.



Disney DUMBO

Skrývačka

Istý čas bol Dumbo najmenším mláďaťom v cirkuse. No malo sa to zmeniť! Jedného dňa priletel bocian a v uzlíku priniesol maličkú žirafu.

„Čo povieš, Dumbo,“ povedal mu kamarát myšiak Tim. „Myslím, že by sme sa jej mali opýtať, či sa s nami nechce hrať.“

Dumbo nadšene súhlasil. Vždy si prial, aby mal čo najviac kamarátov. A tak spoločne s Timom odišli do žirafej ohrady.

„Dobrý deň, pani Žirafa!“ pozdravil Tim. „Môže sa ísť vaša malá dcérka s nami hrať?“

Dumbo sa na pani Žirafu prosebne usmial.

„Myslím si, že áno,“ súhlasila mama Žirafa. „Len nechodte príliš ďaleko.“

Pobozkala svoje dievčatko na čelo a zveľala ho do opatery sloníkovi a myšiakovi.

„Tak,“ spýtal sa Tim, „na čo sa zahráme?“

Dumbo aj malá žirafa naňho len mlčky hľadeli.

„Hmm... vidím...“ riekol Tim a poškrabal sa na hlavu. „Vy asi veľa hier nepoznáte? Mohli by sme sa zahrať... hru na skrývačku?“

Sloník aj žirafa radostne prikývli. Tim zatvoril oči a začal počítať.

„Jeden, dva, tri, štyri, päť... desať! Schovaní, nechovaní, idem!“ vykrikol.

No keď otvoril oči, nestačil sa čudovať. Tí dvaja mali len nehybne státi, akoby nevedeli, že sa mali niekam schovať.

„Počkajte! Vy sa neviete schovávať? No dobre. Vezmeme to od začiatku. Až zatvorím oči, tak sa schováte. Nájdite si miesto, odkiaľ ma uvidíte, no ja vás nebudem vidieť.“

Tim sa rýchlo schoval za balíček pukancov.

„Chápete?“

Obaja kamaráti prikývli.

„Nový pokus! Jeden, dva, tri...“

Tim napočítal do dvadsať a potom otvoril oči.

„Nie, nie nie!“ zastenal zúfalo. „Vy sa nemôžete schovať za balíček pukancov! Ste priveľkí! Skúsme to ešte raz!“

Hra teda pokračovala. Tim zatvoril oči a počítal. No keď ich otvoril, potešilo ho, že kamarátov nevidel. Samozrejme, netrvalo dlho, kým ich našiel. Dumbo sa krčil za stanovým kolíkom a krk malej žirafy vytŕčal z klaunovského kufra. No bol to aspoň pokus.

„Teraz sa skúste schovať úplne celí, aby som nevidel ani kúsok,“ radil im myšiak. „Rátam!“

Dumbo a žirafa sa odbehli schovať na rovnaké miesta, len si ich vymenili. Žirafa stála za úzkym kolíkom a Dumbo sa schoval za veľký kufor.

A viete ako to dopadlo? Boli tak dobre schovaní, že ich myška hľadá snáď dodnes.

